

Ерик Артур Блер, познатији као Џорџ Орвел, у своме антиутопијском роману „Хиљаду девет стотина осамдесет четврта“, објављеном 1949. године, пише о Министарству љубави једне од три планетарне мегадржаве. Преостала три министарства баве се истином, миром и обиљем.

Репресију тоталитарне супердржаве Орвел замишља кроз непрекидни (видео) надзор поданика, промену начина њиховог мишљења и брисање трагова прошлости. Министарство истине задужено је за промену неуролингвистичких кодова поданика, па тако рат постаје мир, слобода ропство, а незнање моћ.

Најбоља симулација Орвеловске слике будућности остварена је у такозваним „ријалити“ програмима телевизије.

Антиутопија садашњости

Најбоља симулација Орвеловске слике будућности остварена је у такозваним „ријалити“ програмима телевизије. Пажљиво одабрани припадници свих сегмената друштва, или њихови медијски јунаци, бивају затворени и непрекидно надзирани уз новчану надокнаду коју губе уколико самовољно напусте програм. Правила игре коју намеће и спроводи организатор непрекидно наводи учеснике на сукоб – вербални и физички! Публика све то посматра и учествује у игри идентификацијом са ликовима живе драме. Гласањем одлучује о победнику и истовремено гласовима пуни касу продуцента. Програм је успешнији што су јунаци типичнији, сукоби жешћи и број гледалаца већи.

[3] <http://www.melick.com/calibre/D0006/E186GshE.htm>, retrieved: 2017-09-25.